

К. Г. ГОРОДЕНСЬКА

ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ – ПОЛІЦІЙНИЙ – ПОЛІЦІЙНИК – ПОЛІЦІЯНТ

Зовсім недавно до українського вжитку ввійшло слово *поліція* на означення нового державного органу, створеного для охорони громадського порядку. Відразу почали вживати і похідний від нього прикметник *поліцейський* та відприкметниковий іменник *поліцейський* зі значенням особи, яка працює (служить) в поліції: *В Україні з'явиться єдиний поліцейський спецпідрозділ – “Корпус оперативно-раптової дії”* (Інсайдер, 13.03.2015); *Наступного тижня поліцейський патруль повністю замінить міліцію в аеропорту “Бориспіль” і на трасі Київ – Бориспіль* (Україна молода, 05.10.2015); *Звертаючись до людини, поліцейський зобов'язаний назвати своє прізвище, посаду, спеціальне звання та показати на її вимогу службове посвідчення, не випускаючи його з рук* (Права, обов'язки і повноваження національної поліції); *Тепер поліцейський у Львові чи в будь-якому іншому українському місті повинен патрулювати визначену територію... та забезпечувати охорону громадського порядку* (Львівський портал, 21.04.2015). Проте прикметник *поліцейський* утворений не за українським, а російським зразком, бо в ньому перед суфіксом -ськ- використано структурну прокладку -ей-, пор. російські *милицейский, полицейский, армейский* та ін. В українській літературній мові від іменників на -ія прикметники утворюють переважно за допомогою суфіксів -н- (пор.: *Біблія – біблійний, коаліція – коаліційний*) або -ськ- (*армія – армійський*). Від слова *поліція* органічним для української мови є прикметник *поліційний*, який подають перекладні російсько-українські словники (переважно на другому місці, після прикметника *поліцейський*) і який був уживаний, пор.: *Там його [Кониського] держали під поліційним доглядом...* (І. Франко); *То не поліційний свисток, то свисток спортивний* (Пігмаліон, перекл. О. Мокровольського); *...всі матеріали про УВО-ОУН з поліційних архівів колишньої польської та гітлерівсько-німецької держав... опинилися в руках большевиків* (П. Мірчук. Нарис історії ОУН). Так само потрібно замінити і поширену сьогодні неукраїнську назву *поліцейський*, якою іменують особу, що працює в поліції. Замість неї можна вживати іменник *поліційник*, утворений від прикметника *поліційний* за допомогою суфікса -ик, або *поліціянт*, що відбиває вже помітне в мовній практиці намагання утворювати від іменників на -ія назви осіб за допомогою суфікса -янт (пор.: *коаліція – коаліціянт, міліція – міліціянт, субсидія – субсидіянт* та ін.). Назвою *поліціянт* послуговуються автори деяких видань, пор.: *Патрульні поліціянти допомогли оформити всі знайдені речі* (Львівська газета, 6.10.2015); *Бажання стати новими поліціянтами висловило понад 30 000 українців, які подали заявки на конкурс* (ВВС Україна, 25.02.2015).

Отже, українською мовою органічніше вживати *поліційний* замість *поліцейський* та *поліційник, поліціянт* замість *поліцейський*.